

Scris de newsreporter pe 15 ianuarie 2023, 11:59

Dupa succesul „Teambuilding” o noua comedie romaneasca intra in cinematografe

Dupa ce „Teambuilding” a devenit filmul romanesc cu cele mai mari incasari din istorie, dar si cea mai dezbatuta pelicula din mediul online, pe marile ecrane urmeaza sa aiba premiera o alta comedie romaneasca, de aceasta data despre taximetristii din Bucuresti si clientii lor, relateaza HotNews.

image-2023-01-13-26019203-41-maria-popistasu-alexandru-ion-filmul-taximetristi.jpg

Filmul se numeste „Taximetristi”, este ecranizarea unei piese de teatru care a avut mare succes in urma cu patru ani si va intra in cinematografe pe 20 ianuarie 2023.

Pe scurt, filmul este despre Lica (Alexandru Ion) si Liviu (Rolando Matsangos), doi taximetristi care incearca sa supravietuiasca unei ture de noapte in care fiecare client are o problema si fiecare cursa e o aventura.

Amandoi impartasesc frustrarea de-a face o meserie care spera sa le asigure un trai decent si poate niste economii pana gasesc altceva mai bun. Pentru Lica primeaza banii, pentru Liviu multumirea sufleteasca. Asta pana incep sa se gandeasca fiecare mai mult la ce au, ce sunt si ce pot face cu vietile lor.

Pentru ei, o tura de noapte prin Bucuresti e o adevarata aventura in care intalnesc oameni de

toate felurile - de la tineri petrecareti si corporatisti, la vedete, DJ sau chiar interlopi.

Din distributie fac parte multi actori renumiti: Alexandru Ion („Portretul luptatorului la tinerete”, „Las Fierbinti”), Ronaldo Matsangos („Hartia va fi albastra”, „Sieranevada”), Maria Popistasu („Marti dupa Craciun”, „intregalde”), Victoria Raileanu („Vlad”), Monica Barladeanu („Despre oameni si melci”, „Moartea domnului Lazarescu”, „Closer to the Moon”), Andi Vasluianu („Sieranevada”, „Umbre”, „Despre oameni si melci”) sau Cosmin Nedelcu „Micutzu” („Teambuilding”).

„Carosabilul este probabil spatiul cel mai violent din Bucuresti”

„Obiectivul nostru a fost sa inventam o poveste „adevarata” despre cat de prosti, de vulnerabili si de minunati sunt oamenii, despre cat de mult vorbesc si cat de putin fac. Dar ne-am dat seama ca nu ne pricepem si am scris o comedie cu taximetristi”, spune Adrian Nicolae, co-scenarist si actor.

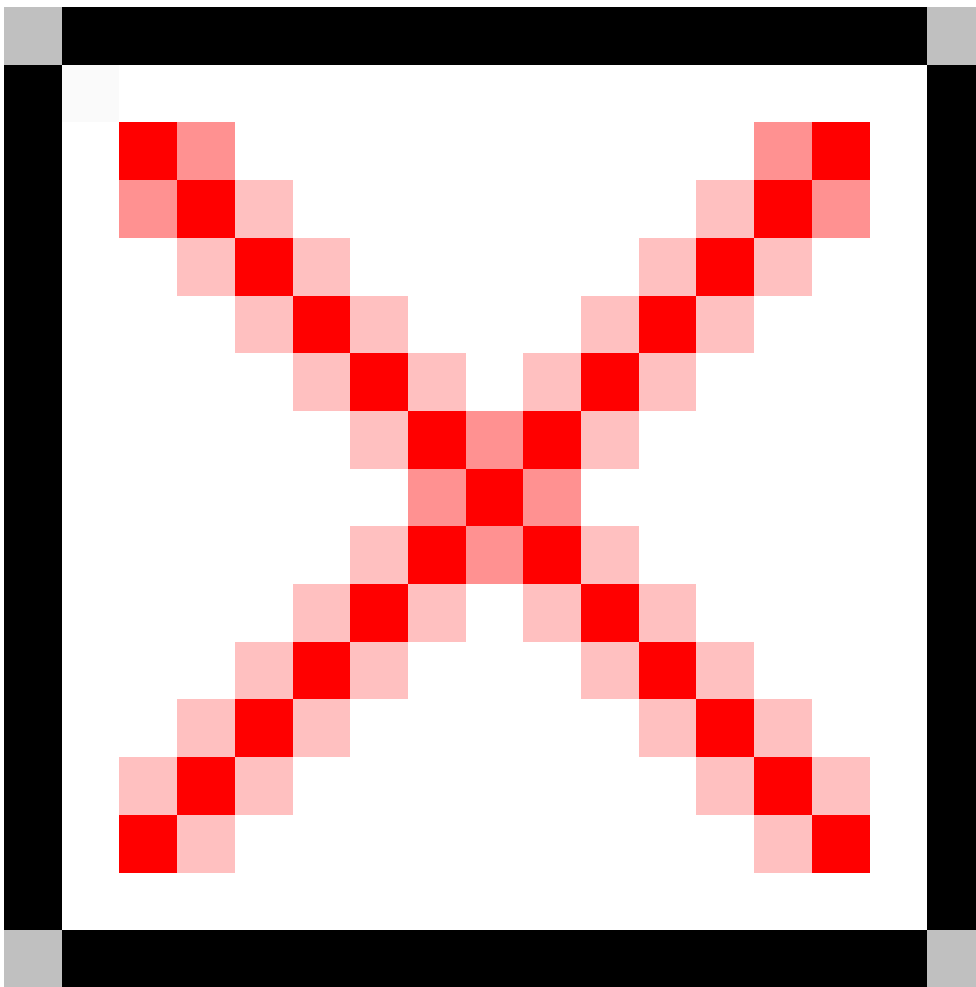
„Carosabilul este probabil spatiul cel mai violent din Bucuresti. Oameni din toate clasele sociale isi pun la bataie cea mai rea versiune a lor, se ameninta, se jignesc, se scuipa, se bat. Iar taximetristii sunt chiar in epicentrul acestui cataclism, cei mai huliti si mai dispretuiti dintre soferi. Cum sa nu faci un film despre ei?”, adauga Bogdan Theodor Olteanu, regizor si co-scenarist.

Bogdan Theodor Olteanu este regizor, scenarist si dramaturg. Primul sau film de lungmetraj, „Cateva conversatii despre o fata foarte inalta”, a avut patru nominalizari la premiile Gopo - pentru „Cel mai bun debut”, „Cea mai buna actrita in rol principal” (Silvana Mihai, Florentina Nastase) si pentru „Tanara speranta” (Tudor D. Popescu).

Cel de-al doilea film, „Mia isi rateaza razbunarea”, a avut premiera la Varsovia, unde a luat „Premiul Special al Juriului”. A fost si nominalizat pentru doua premii Gopo - pentru „Cea mai buna actrita in rol principal” (Ioana Bugarin) si pentru „Cea mai buna actrita in rol secundar” (Maria Popistasu).

Ambele filme au fost achizitionat atat de HBO, cat si de Netflix.

„Cearta e limbajul default al bucuresteanului de azi”

Scena din film. FOTO: Adi Bulboaca

Povesteste-ne un pic despre piesa de teatru „Taximetristi” si de ce ai simtit nevoia sa o transpui si pe marele ecran

Bogdan Theodor Olteanu: Ne-am apucat sa scriem piesa, eu cu Adrian Nicolae, cand Uber abia intrase in piata. Oamenii vorbeau si scriau aproape cu religiozitate despre ride sharing.

soferii de Uber erau, asa, niste personaje coborate din romanele victoriene, ascultau toti muzica clasica, vorbeau macar doua limbi straine si imparteau dulciuri mai abitir ca Mos Nicolae. in timp ce taximetristii era uneltele Satanei.

Mi se pare in continuare un subiect foarte complicat. Sa spui „Uber e bun”, „taxi e rau” sau invers e o copilarie.

Documentandu-ne pentru textul asta am ajuns sa empatizam mai degraba cu taximetristii. Sa intelegem si din ce fel de familii provin, ce fel de statut social au si tot ce duc in carca. Nu ne-am propus sa dam vreun verdict, doar sa ne uitam mai atent la ce e in spatele etichetei „taximetristi”.

Cred ca ne popula in momentul ala si un soi de gica-contrism. Ca toti oamenii din jurul nostru aveau un discurs foarte neoliberal: „Eu pe banii mei vreau sa se intample lucrurile cum zic eu”. Un discurs destul de solipsist: „Eu daca platesc la restaurant vreau ca bucatarul sa fie fericit ca imi gateste”.

Sigur ca da. Fix asa functioneaza viata. E simplu sa spui „taximetristii sunt asa si pe dincolo” fara sa investighezi. Dar de ce sunt cum sunt? Ca asta e doar un simptom. Dintr-o multime de cauze.

Unele dintre ele sunt expuse in film.

Ce se pierde sau ce se castiga in procesul acesta de transformare din piesa de teatru in film pentru marele ecran?

imi e greu sa raspund la modul general. Depinde ce piesa ecranizezi si depinde ce fel de film vrei sa faci. in cazul nostru s-a pierdut din timpul pe care il petreci cu personajele. in spectacol erau doar sase personaje si dura doua ore. Filmul are o ora si jumătate si o multime de personaje.

Pe de alta parte, filmul e mult mai agresiv cu spectatorul. Te obliga sa stai mai aproape de personaje, totul se intampla intr-un ritm mai alert, sunt mult mai multi stimuli vizuali. E un plus de haos si de tensiune.

in fiecare secventa cineva e agresat, cineva e agresor si tu asisti la asta de parca ai sta in masina cu ei. Peste tot sunt culori puternice si un contrast mai mare. Dialogul e tot timpul insotit de zgomotul orasului.

Cum ai ales actorii pentru lungmetraj, am vazut ca sunt si niste nume cu greutate: Monica Birladeanu, Andi Vasluianu, Micutzcu?

Nume cu greutate e un concept relativ. in general, probabil ca asa e, dar pentru mine numele cu greutate din film sunt Alexandru Ion, Rolando Matsangos, Maria Popistasu, Victoria Raileanu sau Madalina Stoica. Ei joaca personajele care construiesc filmul.

Andi Vasluianu, Cosmin Nedelcu si Monica Birladeanu sunt niste actori perfect respectabili. Mi-a facut placere sa lucrez cu fiecare dintre ei si mi-as dori sa repetam experienta.

Pentru rolurile principale am pastrat actorii de la teatru. Sunt convins ca nimeni nu ar fi putut sa livreze ceva mai consistent in rolurile lor.

in ce masura este „Taximetristi” un film despre Bucuresti, avand in vedere ca este atat de plin de tipologii ale unor oameni pe care-i intalnim des prin oras?

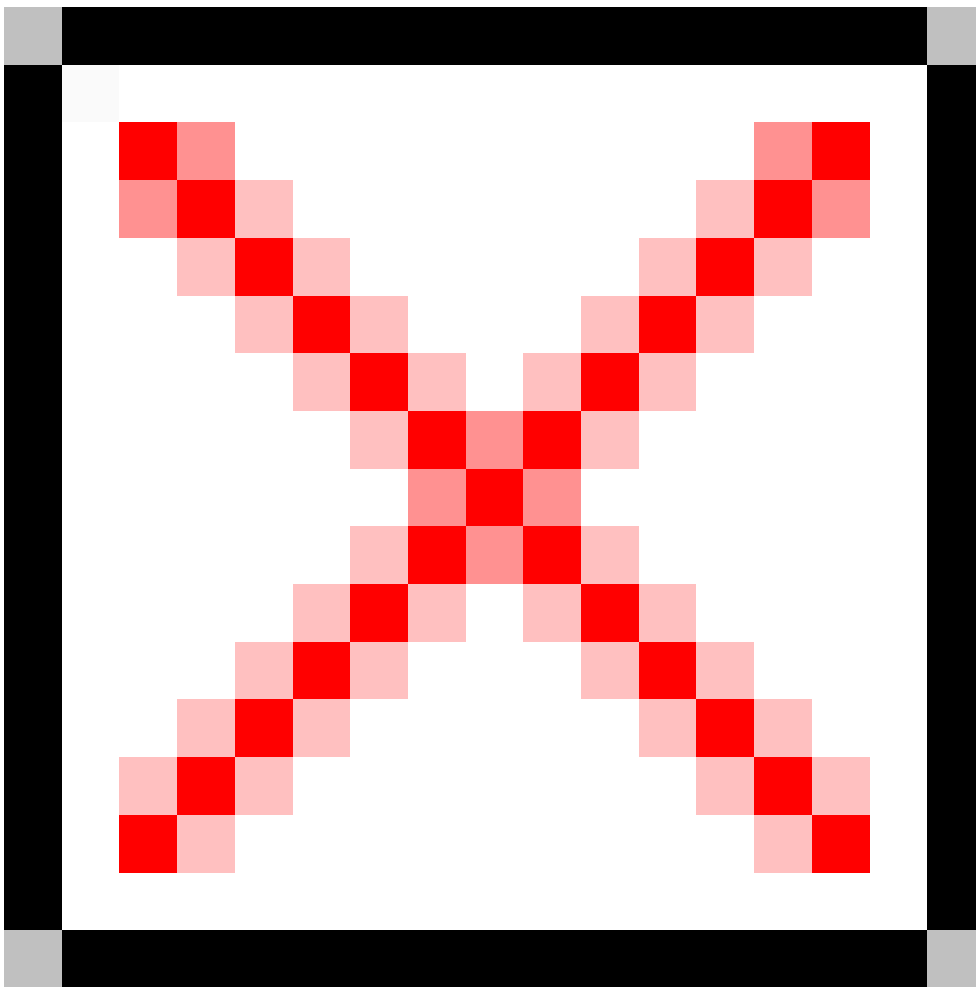
si Adrian Nicolae si eu suntem nascuti, crescuti in Bucuresti. Avem toate bunele si toate relele orasului in noi si presupun ca in orice facem e si un pic de Bucuresti. in filmul asta (si in spectacolul care l-a precedat) cu atat mai mult.

Prin taxiuri trec oameni din toate zonele orasului si din toate clasele sociale. Transportul public de orice fel e o zona in care se intalnesc diverse placi tectonice ale societatii.

Multe dintre creatiile tale iau in vizor prejudecatile din societatea romaneasca. in „Taximetristi” despre ce prejudecati ar fi vorba? Vom privi taximetristi cu alti ochi dupa ce vom vedea filmul?

Nu stiu daca ii vom privi neaparat altfel, dar sper ca spectatorii sa (isi) chestioneze macar generalizarea asta. Daca nu chiar si obiceiul de a aplica etichete atat de rigide. Taximetristii sunt in multe feluri, si rai si buni, si fericiti si nefericiti.

Sunt in tot atatea feluri in cate sunt si pasagerii lor. E cel putin naivitate sa iti imaginezi ca poti sa reduci niste mii de oameni la un numar mic si fix de atribute.

Bogdan Theodor Olteanu. FOTO: Sorin Florea

inainte de „Taximetristi” a fost serialul „Umbre”. Cum s-ar intelege Lica si Liviu cu Relu?

Mi-ar fi foarte greu sa sustin comparatia. Am vazut doar doua (sau trei?) episoade din „Umbre”, cele in care juca Silvana Mihai, pentru ca voiam sa o vad pe ea. Presupun ca serban Pavlu s-ar intelege bine cu Rolando Matsangos si Alexandru Ion. E un actor inteligent si are umor. Cum s-ar intelege personajele intre ele nu stiu, ca nu il stiu pe Relu.

Din punct de vedere logistic, cat e de greu sa filmezi in Bucuresti?

Cand filmezi folosind masini descoperi ca Bucurestiul are rar mai mult de 50 de metri fara gropi. Nu sunt sofer si am aflat asta in timp ce camera mergea. Gropi, canale, linii de tramvai, piatra cubica. Spatiul carosabil in Bucuresti e o gluma proasta.

in plus, plimbandu-te mult prin Bucuresti constientizezi cat de artagosi sunt bastinasii, indiferent de cartier, nivel de educatie, clasa sociala. Cearta e limbajul default al bucuresteanului de azi.

Cat a costat sa faci un film ca „Taximetristi” si cum te astepti sa evolueze la box office, mai ales ca in ultimii ani din ce in ce mai multe filme romanesti au avut incasari foarte bune?

A costat mult mai mult decat cele doua lungmetraje precedente si ceva mai putin decat costa in general un film in Romania. Sper sa il vada multa lume - filmul are in spate un efort premeditat in sensul asta, de la cum e scris, la cum e filmat sau montat.

E un produs prietenos cu spectatorii si prin structurile dramatice folosite si prin conventia de

actorie. Este 85% comedie si asta ar trebui sa atraga lumea la cinema.

Ce parere ai de noile comedii romanesti care rup la box office? Ma refer aici, bineinteles, la „Teambuilding”, care a devenit filmul romanesc cu cele mai mari incasari din toate timpurile, sau la „Miami Bici”, „Tabara” etc. Sunt acestea benefice, in general, pentru cinematografia romaneasca, chiar daca sunt productii usoare si superficiale?

Habar nu am daca si in ce fel sunt benefice pentru cinematografie. Eu le privesc mai degraba ca pe niste fenomene media. Este social media benefica pentru jurnalism? in cateva feluri da si in cateva feluri nu. si, oricum, nu le-as pune la gramada.

„Teambuilding” e ceva ce arata si suna a film. As spune cu greu acelasi lucru despre „Tabara”. Desi intr-un sens foarte larg orice e filmat si ajunge pe un ecran de cinema (si nu numai) face parte din cultura cinematografica.

Sunt cu siguranta benefice pentru actori sau tehnicieni, ca fac niste bani din meseriile lor. si castiga multi followeri pe Instagram, ceea ce, in general, face bine la stima de sine. Sunt benefice si pentru cinematografe, ca au multi spectatori, deci bani. si mai ales pentru producatori, pentru ca bani.

Daca banii sunt buni sau rai si aduc sau nu fericirea e o intrebare complicata la care n-am un raspuns. Nici macar pentru mine.

ADRESA: <http://crct.ro/nAKb>